

UIT HET BUITENLAND

Red.: W. BEIJDERWELLEN, J. E. ERDMAN,

C. A. HUYSMAN en A. M. VAN RIETSCHOTEN

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Kalenderhervorming

Op de jaarlijksche bijeenkomst van de New Jersey State Hotel Association van 1930 te Atlantic City, heeft *E. C. Romine C. P. A.* een lezing gehouden aangaande kalenderhervorming.

Het waren de Egyptenaren, die voor het eerst de juiste lengte van een jaar vaststelden. Zij deden dit door nauwkeurige bestudeering van de lengte van den middag-schaduw hunner pyramiden.

Zij verdeelden het jaar in 12 maanden van 30 dagen met vijf extra dagen — 6 in een schrikkeljaar — welke dagen feestdagen waren.

Toen *Julius Caesar* de Egyptische kalender in het Romeinse rijk invoerde, verdeelde hij de 5 extra dagen over het geheele jaar, door om de andere maand er 1 dag bij te tellen en Februari met 1 dag in te korten. *Augustus Ceasar* bracht later wijzigingen aan. De maand Augustus moest 31 dagen hebben en daarom werd de 29ste dag van Februari naar Augustus overgebracht. Doordat men dan ongelijke Kwartalen zou krijgen, gaf hij October en December 31 dagen in plaats van de maanden September en November.

De z.g. Juliaansche kalender vastgesteld in het jaar 45 v. C. gaf aan, dat er om de 4 jaar een jaar van 366 dagen zou zijn. De duur van het astronomische jaar is 365,242 dagen, die volgens de Juliaansche tijdrekening 365,250 dagen, zoodat het jaar volgens de Juliaansche feitelijk iets te lang was.

Paus *Gregorius XIII* voerde in 1582 n. C. een nieuwe tijdrekening in. Hierbij werd de fout in de Juliaansche tijdrekening hersteld, door niet als schrikkeljaar te beschouwen de eeuwjaren, welke niet precies door 400 deelbaar zijn.

De Gregoriaansche tijdrekening werd eerst in 1752 in Engeland ingevoerd, toen er tusschen de Juliaansche en Gregoriaansche tijdrekening reeds 11 dagen verschil bestond.

Men ziet hieruit, hoe willekeurig en onwetenschappelijk de lengte der maanden is vastgesteld.

Volgens het door de National Committee on Calendar Simplification voorgestelde plan zullen alle feestdagen op Maandag vallen. Voor het hotelwezen zou dit een voordeel zijn, omdat het publiek dan practisch 2½ dag vacantie achtereenvolgens heeft. Een extra vacantedag zou worden ingevoerd genaamd „Yearday” en nog een extra vacantedag eens in de vierjaar „Leapday”.

De „International Fixed Calendar” zou er nu als volgt uitzien:

13 Maanden van 28 dagen (4 weken van 7 dagen).

De week begint met Zondag en eindigt met Zaterdag.

De extra maand zou vallen tusschen Juni en Juli en den naam dragen van Zonnemaand.

De maanden van elk jaar zouden wat de dagen en data betreffen precies hetzelfde zijn.

De laatste dag van het jaar is „Yearday” en is een vacantedag. „Leapday” zou gevoegd worden achter 28 Juni en is eveneens als vacantedag te beschouwen.

Zooals bekend is van verschillende zijden tegen de kalenderhervorming geprotesteerd en zulks zoowel uit gevoelsoogpunt (herdenking van verjaardagen, nationale feestdagen) als uit godsdienstig oogpunt (doordat de Zondag en Sabbath door de „Yearday” en „Leapday” niet meer om de zeven dagen vallen).

(*The Certified Public Accountant June 1930*).

Machinale Boekhouding

„Het is een stap in de goede richting, aldus de Heer *Perley Morse*, om den practiseerenden accountant in de gelegenheid te stellen zich te overtuigen van den arbeid en arbeidsmethoden, die de moderne kantoormachines leveren en mogelijk maken”.

In Amerika hebben de fabrikanten van kantoormachines „laboratoria” waar men den accountant gelegenheid geeft om een nauwgezette en niet overhaaste studie te maken van de laatste modellen van machines. In deze tentoonstellingskamers laat men dan tevens zien welke practische toepassing de desbetreffende machines bij andere maatschappijen hebben gevonden. Men maakt van deze kamers ware „studie-kamers en vermijdt er alle lawaai, opdat de accountant er rustig kan werken.

In den laatsten tijd is men aan verschillende Commercial High Schools er toe overgegaan om aan de studenten practisch onderricht in de machinale boekhouding te geven.

(*The Certified Public Accountant November 1930*)

Per welken datum moet de balans opgemaakt worden?

De „Committee on the Natural Business Year” benoemd door de „American Society of Certified Public Accountants” waarvan *C. H. Kinard* schrijver van het onderhavige artikel, lid is, verzamelt gegevens omtrent de vraag: „Wanneer balans opmaken?”

Voor ieder bedrijf zal dit een andere tijd zijn en om te komen tot vaststelling van den meest geschikten tijd voor de balans diene men de volgende vragen in het oog te houden:

- 1°. Wanneer zijn de goederen-voorraden het kleinst?
- 2°. Wanneer is het de beste tijd voor het opmaken van de financieele positie?
- 3°. Wanneer eindigt het drukke seizoen en wanneer begint het nieuwe?
- 4°. Op welk tijdstip van het jaar is de bedrijfsdrukke het geringste?

(*The Certified Public Accountant Sept. 1930*).

Een schema voor verdeling der verkoops-kosten over de goederen

In een op 12 September 1930 gehouden lezing te Denver heeft *Wroe Alderson* het bovengenoemde punt ter sprake gebracht.

Feitelijk was het een groothandelaar in ijzerwaren uit het district New-England geweest, die in deze pionierswerk had verriicht door in zijn zaken een zoover mogelijke verdeling der kosten over de diverse goederen in te voeren.

Hij vond daarbij, dat vele artikelen, die hij voorheen gepoussceerd had, verlies bleken op te leveren, terwijl andere goederen, waaraan de verkoopers weinig aandacht schonken, eigenlijk de winsten gaven, waardoor de zaak kon bestaan.

Het gevolg was, dat van de in zijn catalogus voorkomende 12000 artikelen, waarvan circa de helft verlies liet, onmiddellijk 5500 stuks werden geschrapt. Den verkoopers werd opgedragen geen orders meer in deze artikelen te accepteeren en het eerste jaar na deze verandering was de winst 3 × die van vorige jaren. Hieruit bleek dus, dat $\frac{2}{3}$ van de netto winst van de „goede” artikelen weer te niet gedaan werd door het verlies op de „slechte” artikelen.

Het principe van dezen groothandelaar is nadien op meer algemeen grondslag gebracht.

De schrijver stelt tegenover elkaar „production cost-accounting” en „distribution cost-accounting”.

De factoren van den kostprijs: grondstoffen, direct loon en opslag kan men in „distribution cost-accounting” terug vinden, zij het in anderen vorm.

Grondstof bij de kostprijsboekhouding komt vrijwel overeen met „aankoopsprijs” in „distribution cost accounting”. „Each stands for the original outlay on the commodity, paid to the supplier of merchandise or materials, and excludes the cost of the special services by which the concern studied adds to the value of the product” zegt *Alderson*.

Direct loon is in „distribution cost-accounting” een factor van weinig beteekenis. Slechts in speciale gevallen zal het mogelijk zijn om het loon als „direct” loon ten laste van een bepaald artikel te boeken (b.v. daar, waar een bepaalde verkooper voor verkoop van één bepaald artikel wordt aangewezen).

De moeilijkheid komt nu bij het verdeelen van de indirecte kosten door middel van een opslag.

De schrijver onderscheidt de navolgende factoren in „distribution cost-accounting”:

- A. Cost of distributive capacity.
- B. Cost of distributive work.
- C. Cost of securing compensation from customers.

Tot groep A worden gerekend „all costs of maintaining capacity for distribution. It can also be described as the cost of „offering for sale”.

In den kleinhandel worden tot groep A gerekend de kosten verbonden aan toonzalen „fully equipped and stocked, but from which no sales were expected to be made”.

Verder behooren er toe: huur van magazijnen, kosten van verlichting, verwarming en van kracht-installaties, het schoonhouden der gebouwen, rente op de in goederen belegde gelden, etc.

„These costs are not conditioned by the volume of sales made during the year, but by the scale of preparations for sale, that is, by the amount of inventory carried in stock” zegt de schrijver.

De kosten op de goederen voorraden zijn te verdeelen in:

- 1°. zij, die evenredig zijn met de ruimte, die de goederen in de magazijnen voor opslag eischen („storage-costs”).
- 2°. zij, die evenredig zijn met het daarin belegde geldbedrag („investment-costs”).

„Storage-costs” worden berekend op basis van de huur van 1 M² opslagruimte, te vermeerderen met een proportioneel aandeel der kosten van verlichting, verwarming etc.

Als opslag-ruimte voor een artikel wordt aangenomen de gemiddelde per jaar voor dat artikel vereischte ruimte of de ruimte, die er voor gereserveerd is.

„Investment-costs vormen de assurantie-premie en rente van het in (goederen vastgelegde bedrag) (of er eigen of geleend kapitaal voor den aankoop is gebezigd doet niet terzake).

Tot groep B behooren „costs involved in the flow of commodities through the establishment.”

Als meest belangrijke noemt de schrijver de kosten voor verkrijging van de orders, de kosten van het verzamelen der orders en de aflevering aan de expediteurs (b.v. kosten van verpakking, die de schrijver door tijd-studies per vat, kist etc. vaststelt). Te bepalen is dan verder, wat elke hoeveelheid verkocht en afgeleverd goed aan administratie kost door een bepaalde hoeveelheid als „eenheid” te nemen en het totaal behandelde aantal „eenheden” te deelen op het totaal der desbetreffende administratiekosten gedurende een bepaalde periode.

Tot groep C. behooren o.m. reclamekosten en de kosten van het incasseren der vorderingen op afnemers.

Voor reclamekosten zoowel als voor incassokosten wordt per \$ 100.— verkoopsbedrag een percentage berekend (incassokosten b.v. in % van den totalen omzet).

(*The Certified Public Accountant October 1930*)

I. E. E.

FEDERATIEF EXAMEN VAN HET NEDERLANDSCH INSTITUUT VAN ACCOUNTANTS EN DE NEDERLANDSCHE ORGANISATIE VAN ACCOUNTANTS

Accountancy C

I

DINSDAG 18 NOVEMBER 1930

Beschikbare tijd 3 uur

Commissarissen eener Naamlooze Vennootschap, welke in een der groote steden van ons land een fabriek van melk-producten exploiteert, dragen de geregelde contrôle van de boekhouding en de daarop aansluitende contrôle van de jaarrekening der bedoelde Vennootschap op aan een accountant; het is daarbij de bedoeling, dat de accountant, zoo mogelijk, de jaarrekening, welke gepubliceerd wordt, zonder voorbehoud onderteekent.

De fabriek ontvangt dagelijkse rauwe melk van de boeren uit den omtrek der stad, met wie voor het meerendeel vaste leveringscontracten zijn gesloten, doch die gedeeltelijk ook zonder contract leveren; de boeren ontvangen in den loop der maand voorschotten, terwijl aan het einde van elke maand definitieve afrekening plaats vindt van de leveringen gedurende de afgelopen maand.

De rauwe melk wordt in de fabriek gereinigd en daarna of los per Liter verkocht of gepasteuriseerd, in flesschen van verschillenden inhoud, aan de afnemers geleverd. Ook worden, al naar behoefte, karnemelk, boter en room bereid, welke producten op de gebruikelijke wijze aan de verbruikers worden geleverd. Afval wordt als veevoeder verkocht.

Gemakshalve mag worden aangenomen, dat de levering aan de afnemers, behalve die van afval, uitsluitend door z.g. „karrijders” geschiedt; deze karrijders verdienen een gering vast loon, doch trekken hun inkomsten overigens uit verkoopprovisie, die voor elke soort van product op een daarvoor gelden vast tarief is bepaald. De betaling door de afnemers geschiedt grootendeels contant aan de karrijders, en overigens (voornamelijk door groote verbruikers) op maandrekening. De verkoopprijzen staan, behoudens in bepaalde gevallen toegestane kortingen, voor elke soort van product vast.

Meenen kandidaten, dat meer gegevens nodig zijn, dan zijn zij vrij, in dit opzicht de veronderstellingen te maken, die zij wenschelijk achten. Vermeld zij echter nog, dat de administratieve verantwoording geheel doeltreffend is.

Gevraagd wordt een gemotiveerde opstelling van het contrôle-werkplan voor den accountant, voor zoover dit betreft:

- a. de hoeveelheden-verantwoording,
- b. de als verkoop verantwoorde bedragen,
- c. de als verkoopprovisie aan karrijders geboekte sommen.

Daarna wordt verlangd een beknopte opstelling van de overige te treffen contrôle-maatregelen.

II

DINSDAG 18 NOVEMBER 1930

Beschikbare tijd drie uur

Accountant A ontvangt van B. en W. der Gemeente X het volgende schrijven: